

Keserű szerelem

Feri a barna konyhaasztalánál ült, előtte öngyújtó, cigaretta, hamutál, fél üveg fehérbor, a csupasz asztalon újságok és könyvek két jókora halomban. Maga elé meredve ült, voltaképpen semmit sem csinált már úgy három és fél órája, csak a kazettát fordította meg néha a magnóban.

Bentről, a folyosó végi szobából viszonylag jól hallatszott ki a zene, mert kifelé, a konyha felé voltak fordítva a hangfalak. Csengettek. Feri felkelt a székéből, és kinyitotta az ajtót. Piri lépett be.

– Szia – mondta.

– De jó! – mondta Feri. Piri átkarolta és az arcát közelítette.

– Szóval megjöttél – mondta Feri.

– Meg – mondta Piri, és csókot adott a szájára. Hosszabb csókolózásba kezdtek. Feri egy darabig magához szorította a lányt, aztán elengedte és odaterelte a székhez.

– Mi ez a zúgás – mondta Piri.

– Folyatom a fürdővizemet – mondta Feri.

Leültek egymással szemben az asztalnál.

– És milyen volt az utazás – mondta Feri.

– Nem volt jó – mondta Piri. – De, végül is jó volt – mondta Piri.

– Akkor minden oké – mondta Feri.

– Párizs jó volt. De csak négy napot voltunk ott. Ez volt a baj, hülyeség volt elmenni Párizsból, de mégis elmentünk. Aztán Amsterdamban teljesen letompultunk. Minden nagyon szép, de mégse lehet élvezni teljesen.

– Hát, megértem, a Péter egyszer azt mondta, ott egy nemzetközi söpredék él, akik nem tudnak a-tól b-ig gondolkodni.

– És te mit csináltál – mondta Piri.

– Hát, már nem emlékszem pontosan. De azért voltam itt-ott – mondta Feri.

– Hogyhogy nem emlékszel – mondta Piri.

– Úgy értem, hogy nincs itt hirtelen az agyamban, de ha fél-órát elgondolkoznék, vagy ilyesmi, akkor biztos részletesebben fel tudnám idézni – mondta Feri. – Ja, eladtam a koocsimat.

– Akkor most van pénzed – mondta Piri.

– Van – mondta Feri, és rágyújtott egy cigarettára.

– A Petinél hagytam a Tilburymat – mondta.

– Mi az?

– A cigidohányom. Nagy kár érte. De lehet, hogy visszaadja.

A beszélgetés elakadt egy időre. Néha egymást nézték. Feri örült, hogy megjött a lány, új barátnője, akivel két hete jöttek össze, de már egy hete nem találkoztak. Viszonyuk még kialakulóban volt.

– Kicsit gyorsan jöttél meg – mondta Feri, és megsimogatta a lány térdét.

– Miért – mondta Piri.

– Semmi vész – mondta Feri, majd kisvártatva felkelt a székből. A kazettát ment megfordítani, visszafelé pedig elzárta a fürdővizét. A bojler zúgása abbamaradt, a magnóból élénk zene csendült fel. Feri visszabaktatott a konyhába.

– Az a helyzet, hogy én most megfürödnék. Nem gáz?

– Nem – mondta Piri.

– Vagy azt is lehet, hogy együtt fürödnék.

– Én azt hiszem, otthon fogok lezuhanyozni – mondta Piri. – Nem aludtam eleget, és ma egész nap vásároltam.

– Tegnap jöttetek meg?

– Tegnap délből... és ma reggel kaptam huszonötezer forintot, azért a munkáért, és húszezret egyből elköltöttem.

– Tényleg, mik ezek – mondta Feri, és lenézett a konyhakövön feldőlt nejlonzacsókra.

– Ez a ruha jó, ezt is most vetted? – kérdezte Feri.

– Igen. Meg vettem egy cipőt.

Piri előhúzott egy pár zöld bakancsot.

– Most valahogy nem annyira tetszik. Nem pont ilyet akartam – mondta Piri.

– Miért. Jó, hogy ilyen zöld – mondta Feri.

– Akkor jó – mondta Piri.

Feri megcsókolta lányt és megsimogatta a haját. Nem beszéltek. Bement a fürdőszobába, levetkőzött és beszállt a kádba. Megnyitotta a hideg vizet, és kényelmesen elhelyezkedett.

Régóta nem beszéltek már, a kádból nem látta, hol lehet a lány.

– Nem jössz be mégis – mondta Feri.

– De, lehet – mondta Piri. Hallani lehetett, hogy a fürdőszobába ajtaja elől mondja. Belépett a fürdőszobába és mosolygott.

– Nem tudom – mondta Piri.

– Dobj fel egy pénzt – mondta Feri.

– Jó. De milyet – mondta Piri.

– Ott van aprópénz az előszobaszekrény tetején.

Piri kiment a fürdőszobából. Hozott egy tízest.

– Ha fej, akkor bejössz, ha írás, akkor otthon fürdesz.

– De itt melyik a fej – mondta Piri.

– Legyen a címer a fej, és az írás az írás.

– Jó – mondta Piri.

– Ha a címer jön ki, akkor bemegyek, ha a másik, akkor nem.

– Dobd föl – mondta Feri.

Piri feldobta a pénzt, de nem jól kapta el, kicsúszott a kezéből, valahol a kád mellett landolt a csempén. Feri nem mozdult a kádban. Figyelte, amint Piri megkeresi a pénzt a szemével.

– Na? – kérdezte Feri.

– Írás – mondta Piri.

– Jó – mondta Feri. – Hát akkor gyere be.

– Oké. De nem az lett, az nem baj? – mondta Piri és nevetett.

– Nem – mondta Feri, és átült a dugós oldalra. – Neked jár az előkelő hely – mondta.

– Miért. Ülhetek én ott is – mondta Piri, és gyorsan levetkőzött.

– Nem, a lányoknak ez jár – mondta Feri.

– Igazán udvarias vagy – mondta Piri.

Vékony, szűzies teste volt, melyet első látásra lehet megszeretni. Halvány bőr, formás láb, gömbölyű fenék, kis mell, rövid, fekete haj. Hasát kicsit előretolta, tartásából természetesség sugárzott.

Beült a kádba. Lábát maga elé húzta. Mindketten törökülésszerű pózban ültek. Feri a kád szélére rakta a tarkóját, nehezen fért el a csaptól.

– Elég szar itt – mondta Feri.

Piri elmosolyodott. Feri kinyújtotta lábait kétoldalt Piri mellett, majd lassan a lány is ezt tette. Feri puszilgatni kezdte a lány lábát, először a bokát, aztán külön minden lábujját. Felnézett, amint a szőlőszemnél is kisebb nagylábujját csókolgatta.

Újból törökülésbe helyezkedtek, átkarolták egymást és csókolózni kezdtek. Nehezen ért össze a szájuk.

A csókolózás egyre izgatóbb lett. Piri lassanként közeledett, végül Feri fölé került, majd elég határozott mozdulatokkal berakta a hüvelyébe.

Izgató volt az érzés. Piri túl szűknek tűnt, talán a víz miatt. Néhány pillanat múlva minden rendbejött, a víz lágyan lötybölődött, Feri átadta magát az élvezetnek.

A lány hasát csókolgatta, simogatta, aztán a mellét, aztán csókolózni kezdtek. Feri igazán jól érezte magát, egész testét és gondolatvilágát betöltötte a szex.

Piri egyszer csak megállt.

– Jaj, begörccsölt a lábam – mondta, és megpróbálta kihúzni a kádból préselődött combját.

– Milyen kár – mondta Feri, és segített a műveletben.

Piri nemsokára felállt a kádban.

– Nem vizezzük össze az ágyat? – mondta.

– De – mondta Feri.

Piri kiszállt a kádból. Feri felegyenesedett. Egymással szemben álltak, megint csókolózni kezdtek.

Piri fellépett a kád szélére, Feri izgatni kezdte, majd alulról beügyeskedte a farkát. Piri elnevette magát.

– Min nevensz? – kérdezte Feri és kinyitotta a szemét.

– Láttam, ahogy feltoltad a szemgolyóidat.

– Pont akkor?

– Aha.

Feri elmosolyodott. – Igen, mert biztos nagyon koncentráltam – mondta.

Kiszálltak a kádból és bementek a szobába. Nem értek egymáshoz, Piri ment elől, már majdnem megszáradt. Megállt a kivilágított szoba közepén.

– Miért oltod le – mondta.

– Szemben a lépcsőház van, meg a lift, és ha itt világosabb van, akkor mindent látni onnan.

– És az baj? – kérdezte Piri.

– Nem nagyon járkálnak, de engem zavar – mondta Feri, és lefeküdt a piros ágyterítővel letakart ágyra.

Piri odalépett az ágyhoz. Feltérdelt, Feri farkát simogatta, aztán bekapta.

Feri magához húzta a lány fenekét. Mindenhol csókolgatni kezdte, nyalogatta, majd a nyelvét bedugta a lány hüvelyébe.

Hirtelen keserű ízt érzett a szájában, olyan keserűt, mint a legkeserűbb orvosságok. Meglepődött, hiszen a múltkor olyan jó íze volt, mint a víznek.

Úgy csinált, mintha nem történt volna semmi. Lassan kivette a nyelvét, és a lány fenekét kezdte puszilgatni. Közben élvezte, ahogy a lány a farkát csókolgatja.

Eszébe jutott, hogy Pirinek hüvelykúpokat írt fel az orvos, ezért lehet a keserűség. Nemsokára magához húzta lányt. Mindketten az oldalukra feküdtek és csókolózni kezdtek.

Izgult, hogy a szájából ne menjen át a lány szájába a keserű íz, aztán egyre szenvedélyesebben kezdtek csókolózni. Megint behatolt a lányba.

Kellemesen érezték magukat, de ezt nem fogom tovább részletezni, bár tudom, úgy hitelesebb és tanulságosabb lenne a mű,

jobban bemutatná, hogyan volt együtt e két embertársunk, csakhogy az egész novella alatt teljesen be vagyok indulva, kezd elviselhetetlen lenni, a továbbiakban kihagyással élek.

Piri visszarakta a fejét az ágyra. Feri elvette a kezét és érezte a zsibbadást. A karját rázogatta, közben átölelte Pirit. Még mindig a lányban volt. Néhány perc múlva távolabb húzódott. A lányt simogatta.

– Mondj valamit – mondta Piri.

– Mit – mondta Feri.

– Hát amire gondolsz – mondta a lány.

– Most nem gondoltam semmire.

– Akkor mondj valami szépet – szólt Piri.

– Kettőnkéről, vagy bármiről mondj valami szépet.

Feri rövid ideig nem szólt, aztán megszólalt. – Úgy szeretlek, mint az emberek a sót – mondta.

– De ez a mesében van – mondta Piri.

– Igen, de ott nagyon fontos – mondta Feri.

Piri behunyta a szemét, elengedte magát, úgy tűnt, mindjárt el fog aludni.

– Nem mentél el? – kérdezte Feri, és megcsókolta a lány mellét.

– Nem – mondta.

– Valamit rosszul csináltam? – kérdezte Feri.

– Nagyon jó volt, csak az előző barátommal másképp csináltuk. Meg azért is, mert nem bízom benned.

– A barátoddal hogy csináltátok – mondta Feri.

– Az téged tényleg érdekelné? – kérdezte Piri.

– Igen. Különösen, ha részletesen el tudnád mondani az egészet – mondta Feri felélénkülten.

– Az rutin dolog volt. Ezt még ki kell tapasztalnom – mondta Piri.

– És hogy érted azt, hogy nem bízol bennem – mondta Feri.

– Hát hogy nem bízom benned. Nem ismerlek – mondta a lány.

Feri a lány karját csókolgatta. Behunyta a szemét és elmosolyodott.

– Nem tudom, hogy te hosszú távú kapcsolatban gondolkodsz-e – mondta Piri.

Feri felült az ágyon. Rácsapott a lány combjára, élvezte a helyzetet.

– Hát ide figyelj – mondta. – Nagyon örülök, hogy végre van egy ilyen csinos és intelligens barátnőm.

– Hát ez az – mondta Piri.

Feri nem szólt semmit, csak szájon csókolta a lányt. Egy darabig hallgattak.

– Lehet, hogy te ezt nem tudod kimondani, de én szeretlek téged. Kimondom, hogy szeretlek téged, érted? – mondta Piri.

Feri hallgatott. Néhány percig némán feküdtek.

– Iszonyú keserű volt a farkad – mondta Piri.

– Tényleg, miért lehetett olyan keserű, nem tudod? – kérdezte álmosan.

Feri meglepődött.

– Szerintem tőled jön, mert te is nagyon keserű voltál. Lehet, hogy a hüvelyküptől – mondta Feri.

– Erre nem is gondoltam – mondta Piri.

– Azért jó, hogy nem álltunk le – mondta Feri.

– Aha – mondta Piri.

– Inkább eljátszottuk, hogy milyen jó – mondta Feri. – Mondjuk amit te csináltál, az tényleg nagyon jó volt – tette hozzá Feri.

Piri nem válaszolt. Úgy tűnt, mintha már aludna.

– Milyen gusztustalan szerelem – mondta Feri.

– Becsapjuk egymást – mondta halkán Piri. – Értem, hogy mire gondolsz.

– Nem érted – mondta Feri. – Az még egy pozitív dolog, hogy becsapjuk egymást. Én inkább arra gondoltam, hogy mind a ketten jól nézünk ki, jól fel vagyunk öltözve, elme-
gyünk majd a szokásos helyekre, bírni fognak a barátaink meg ilyesmi...

Piri nem válaszolt. Lehet, hogy hallotta, lehet, hogy már közben elaludt. Feri még néhány órát ébren maradt. Néha megsimogatta a lány combját és fenekét.

Másnap Piri korán kelt, mert be kellett mennie az egyetemre. A további négy napban minden nap találkoztak, és nonszokóra szerelmesek lettek egymásba.

